

Zákon z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. a vl. nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb. týkající se pouze státních úředníků, soudců a učitelských osob, pak státních zřízenců nezařazených v hodn. třídu a zřízenců státních podniků, nevztahují se tedy vůbec na úředníky samosprávných korporací. Působnost tohoto zákona nebyla na obecní úředníky rozšířena ani zákonem z 20. prosince 1922 č. 394 Sb. Šem 19 tohoto zákona bylo sice vysloveno, že služební požitky a právní nároky zaměstnanců samosprávných korporací, tedy i obcí, které jsou stanoveny služebními řády neb usneseními těchto korporací, pokud přesahují míru jednotlivých druhů požitků, práv a nároků úředníků a zřízenců státních stejné neb rovnocenné kategorie a stejných poměrů rodinných, musí býti těmito korporacemi uvedeny na míru požitků, práv a nároků zaměstnanců státních dle tohoto zákona. Ustanovením zákona bylo tedy uloženo samosprávným korporacím, aby upravily požitky a právní poměry svých zaměstnanců tak, aby nebyly vyšší než požitky a právní nároky státních zaměstnanců stejné kategorie a těchto rodinných poměrů. Uvedené ustanovení zákona neustanovuje však, že zákonná ustanovení, vydaná pro státní úředníky ohledně požitků, práv a nároků vztahují se v celém rozsahu na úředníky obecní a že se jejich požitky vypočítávají stejným způsobem, jako při úřednících státních; nevyplývá to ani z toho, že podle ustanovení zákona jsou obecní zaměstnanci povinni platiti příspěvek k pensijnímu fondu, jako státní úředníci, i daň z příjmu.

Není tedy ustanovení zákonných, podle kterých by st-li jako úředníku obecnímu příslušel nárok na propočtení služební doby stejně jako úředníkům státním.

Jest tedy ještě zkoumati, zdali nebylo zvláštním usnesením obecního zastupitelstva st-li takové právo přiznáno: — — — —

Č. 5122.

O b e c n í v o l b y: Stane-li se volba obecního zastupitelstva nepodáním námitek pravoplatnou, nelze již v námitkách proti volbě obecní rady, pak vykonané, vytýkati nevolitelnost osob zvolených do obecního zastupitelstva.

(Nález ze dne 16. listopadu 1925 č. 19.062/24).

V ě c: Karel V. v L. proti zemské správě politické v Praze o volbě obecní rady.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — Volba do ob. zastupitelstva byla vykonána dne 11. května 1924, a když proti volbě té nebylo podáno námitek, byla dne 25. května 1924 provedena volba starosty, náměstků a obecní rady. Teprve proti této volbě podal st-l dne 1. června 1924 námitky, ve kterých vytýkal, že jednotlivým zvoleným nedostává se volitelnosti. Žal. úřad zamítl námitky ty jako opožděné, v čemž stížnost spatřuje nezákonnost. Neprávem.

Volba starosty, náměstků a obecní rady koná se dle § 59 ob. ř. vol. teprve, když proti volbě ob. zastupitelstva nebyly podány námitky, anebo bylo-li o námitkách pravoplatně rozhodnuto. Proti volbě starosty,

náměstků a obecní rady jsou ovšem dle § 67 ob. ř. vol. přípustny opět námitky, ale ze srovnání těchto dvou předpisů zákonných plyne, že proti volbě obecní rady nelze již namítati to, co mělo býti v námitkách proti volbě ob. zastupitelstva namítáno, neboť opačný názor by vedl k tomu, že zmeškané námitky proti volbě ob. zastupitelstva, jež dle § 54 sluší podati ve lhůtě 8 dnů po vyhlášení výsledku volby, mohly by býti uplatněny i po této lhůtě v námitkách proti volbě obecní rady.

Stala-li se volba ob. zastupitelstva, jako v daném případě, nepodáním námitek pravoplatnou, stali se zvolení členy ob. zastupitelstva, oprávněnými za podmínek § 59 k volbě starosty a obecní rady. Proti této volbě jsou pak již možné toliko námitky pro nezachování předpisů hlavy deváté ob. řádu vol., daných o volbě starosty a obecní rady, co do volitelnosti pak jednotlivých osob jenom námitky ze zvláštních předpisů § 5, odst. 1 č. 1 druhé věty nebo § 6 ob. ř. vol., platných o vyloučení z volitelnosti do obecní rady nebo komise.

Když námitky st-logy směřovaly pouze proti volitelnosti Václava F. a Matěje K. do ob. zastupitelstva, uznal je žal. úřad právem nepřipustnými a z toho důvodu je po zákonu správně odmítl.

Obavu ve stížnosti vyslovenou, že při tomto pojetí bylo by vůbec vyloučeno přihlédnouti k nedostatku pasivního práva volebního, kdyby vyšel na jevo až po uplynutí lhůty k podání námitek, rozptýluje a vyvrací § 10 ob. ř. vol. ve znění novely ze 14. července 1922 č. 253 Sb. Tam jest v odst. 5. pod č. 2 výslovně pamatováno na tento případ. Nápravy žádoucí nelze si však zjednatí námitkami proti volbě, nýbrž postupem v odst. 6. § 10. uvedeným.

Č. 5123.

Stavební ruch. — Administrativní řízení: Usnesení cenových soudů podle zák. o stav. ruchu o maximálních cenách nepodléhají přezkoumání min. veř. prací.

(Nález ze dne 16. listopadu 1925 č. 20.860/24).

V ě c: Inž. Jos. Sch. a spol. v Praze proti ministerstvu veřejných prací o maximální ceny cihel.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím odmítlo žal. min. stížnost st-lů do usnesení cenového soudu v Praze z 21. prosince 1923 o maximálních cenách nejdůležitějších výrobků cihlářských z důvodu, že se nepokládá za příslušné k jejímu meritornímu projednání.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Stížnost má za to, že cenové soudy jsou přiřčeny oddělením pro stavební ruch zřízeným u zem. pol. správ a že tvoří jako součást těchto s nimi jeden organický celek správní. Z toho dovozuje, že usnesení cenových soudů podléhají řádné revisi min. veř. prací, že tudíž neprávem se toto min. prohlásilo nepřislušným rozhodovati o podané stížnosti.

Názor ten neuznal nss správným. Že instituci cenových soudů chtěl zákon vyjmouti z organizace správní, tomu nasvědčuje především ta